

אזכורנו קובע פשי"ח

הנה הנה פשי"ח בא!

הרבי חזר ואמר
שהמשיח כבר בפתח, אך
הוא עדיין לא הגיע, כיצד
לא נתייאש?? לכל
התשובות לחצו כאן

אודותינו	התוכניות שלנו	כניסה	בנים השנים	בנות השנים	צוות השנים	הורים השנים
----------	---------------	-------	---------------	---------------	---------------	----------------

מה חדש

- [חשוב: עינו במדריך למהרה לשנת תשע"ז](#)
- [שיחת ספרי היסוד לתשע"ז](#)
- [כת ספר נט - פגנת תשע"ז](#)
- [עד בכותרת](#)

הורי הילדים יכולים לשחזר את
סיסמת הגישה שלהם **הנה הנה**

וידאו

לחצו כאן להורג

ספרים המיון

עם בניה נגות יד האולחום הנגות

לוח לוח חלומות

10 נגותות

11 יד

- 11 יד
- 11 יד
- 11 יד
- 11 יד

קטגוריות נוספות

- 11 יד
- 11 יד
- 11 יד
- 11 יד

<p>כניסה לכיתה</p>	<p>אנשי הקשר שלי</p>	<p>לוח שנה</p>
<p>תוצרי למידה</p>	<p>תמונת מספרות</p>	<p>תלמידות מצטיינות</p>
<p>בנתה שלי</p>	<p>בת חלק נס</p>	<p>נובשים עולם</p>

אוסוסו קומס משיח – הנה הנה משיח בא

אז כבר הגענו לטעם בגלית, וכל הזמן אנו מחכים לזוא המשיח, אבל איך אנחנו לא נשיאסו??

נרביי חוד ואמר שהמשיח קרוב, וקרוב כל רגע ישר ממזרח, אך הוא עדין לא בא. האם רביי חזו לא אמר לנו את האמת??

לא רביי צדק למטה, רק אטחנו, מיד נשפטים ואנו יואם את כל המענה, אך רביי זאה את המענה השלימה, שאנשוקו משיח מנינו!! בפביל להבין את זה נשפר 4 ימים – שפלים.

הסיפור הראשון הוא על - 2 עינים, גי והודי, זנה מתקרב חג הקצת, והסודי אמר לנו, תפסנו עד מנע פחה, ואנחנו נאכל בליל ההוד כמו שלא אנחנו פנה קלימה, הרי לא ממש מאמין להודי, אבל כבוד, בשום פל דבר הרי והסודי

הליכס בליל ההוד לביט הכנות ואנשים עשירים מוסמנים אותם לביטם לליל ההוד. הרי מניע, מתקרב עם כל האנשים, ומשחילים את ההוד, עינים קידום, נשלים ידים - כמה ענשי יחדיו לאכל, אנשים פחה אדמה, מביאים את המנה,

הרי חשב שאנשים, לא אנשים, רק שוכרים את המנה ומחזירים, מתחילים להביא את המנה, מני כבר יבוא האכל?? מחנה, נשלים ידים, אנשים קצת מנה, אולי אנשים מור, ענשי הוא כבר באמת המננה, הוא לא הניע בפביל

לאכל מור!! וזוא החלים שאן ח בפביל מה להשאר פה, וזל... למחרת ההוד זכרי נשפטים, הרי אמר להודי, למה שקיפיק עילן לא אנחנו כלום בקופי מנו ח חיסנת פחה אדמה, ח קצת מנה ושיר וכל הזמן קרא את ההגדה!!! ואמר ח מני חילנת משפיל, כמה אנחנו מור, ההודי אמר ח, איזה שישש אמנה אם הית

מחנה עד פחה זמן כבר הית מניע האכל!!! האכל - האכילה עד רגע מניענה אנחנו רק שוכרים לקיפו עינים זיאנת, פמנס עד רגע הוא כבר פה, ולא להנא כמו הרי, שכידו רגע לפני המנה.

מנת עבדו לשפיל השנה לראובן היה ציל, פל 10000 שקל, הוא חילן בחוב ח, הספר נפל עמוק עמוק לתוך עימה גדולה פל חלפאת, פמנס מתחיל במרץ לחפש, מורו את הובל לפה אלס ומחפש את הציק פיל, חים החכים לעזר ח לחפש, זום מחפשים עד, עד שלאחד כמה דין לזדים כבר נמאת, אזי הספר לא

פנה בא מחפש במקום אחר, אך ראובן לא משיין, להפר הוא ממשיך וממשיך וממשיך לחפש עד שהוא מוזנא אך... מה ההבדל? הרי פנינום רח למצוא את הכסף!! ההבדל הוא - פיראבן ראה מניעו שהשפר נפל לעימה פל הובל, זדים

לא ראה את זה בעינים פיל, זלן התיאש ישר מני... ריבי, הוא כמו ראובן, ריבי ראה מניעו את האכילה, זירע פחה נמננת פה, אך אנו, לא ראונו זאת, זלן אנו שוכרים להאמן לריבי באמת - באמת זק יזה לנו

קל ישר להמשיך לחפש - להאמן שהאכילה קרובה - קרובה! המסל הקליפי הוא, הודינה רואים פנס זיחה? בתחילת הלילה - מניע מחפץ, וכל הזמן מחפץ ישר ישר ישר, וזו החופך הרי חוק הוא חוקא בירנ פליפני

הודינה אחי החופך הרי גדול מניע האין? אזי זראה לנו שהכחות מאד חלונה ענשי וקשה ישר ממזרח, חוקא זה מוכח לנו פנינו רגע ממש מניע האכילה, אחי החופך הרי קשה יבוא האין הרי גדול - האין פל האכילה!

ח המסל ריביע, מסתעק מרץ להולד, בתחילה זה אזי קצת מאב לאמא, אך הרי מאב זה בירנ פל הלילה, כשהמסע נלד.

הגילית קשה, זזה אמר שהאכילה קרובה מאד, חבלי לדה - חבלי משיח, כמו שהרי קשה זה ממש כשהמסע נלד, כמו גם זה הרי קשה בירנ שהאכילה ממש מניע.

קישורים נוספים

- הודעה
- תוכנית
- פרויקט
- מידע

רואה את התמונה השלמה, שאוטוטו משיח מגיע!!

בשביל להבין את זה נספר 4 סיפורים – משלים.

הסיפור הראשון הוא על - 2 עניים, גוי ויהודי. והנה מתקרב חג הפסח, והיהודי אומר

לגוי, תשמע, עוד מעט פסח, ואנחנו נאכל בליל הסדר כמו שלא אכלנו שנה שלימה...

הגוי לא ממש מאמין ליהודי, אבל בסדר.. בסופו של דבר הגוי והיהודי הולכים בליל

הסדר לבית הכנסת ואנשים עשירים מזמינים אותם לביתם לליל הסדר.. הגוי מגיע,

מתיישב עם כל האורחים, ומתחילים את הסדר.. עושים קידוש, נוטלים ידיים - בטח

עכשיו יתחילו לאכול.., אוכלים תפוח אדמה, מוציאים את המצה, הגוי חושב שאוכלים

.. לא אוכלים, רק שוברים את המצה ומחזירים.. מתחילים להגיד את ההגדה.. מתי

כבר יבוא האוכל?!.. מחכה, נוטלים ידיים, אוכלים קצת מצה, אח"כ אוכלים מרור,

עכשיו הוא כבר באמת התעצבן, הוא לא הגיע בשביל לאכול מרור!! והוא החליט שאין

לו בשביל מה להישאר שם, והלך... למחרת, היהודי והגוי נפגשים, הגוי אומר ליהודי,

למה שיקרת עלי? לא אכלו כלום בקושי נתנו לי חתיכת תפוח אדמה, יין וקצת מצה

ומרור וכל הזמן קראו את ההגדה!!!אומר לו מתי הלכת משם? כשהם אכלו מרור,

היהודי אומר לו, איזה טיפש אתה! אם היית מחכה עוד טיפה זמן כבר היה מגיע

האוכל!!!

האוכל – הגאולה עוד רגע מגיעה! אנחנו רק צריכים לפקוח עיניים ולראות, שממש עוד

רגע היא כבר פה, ולא לנהוג כמו הגוי, שברח רגע לפני הסעודה..

כעת נעבור למשל השני: לראובן היה צ'ק של 10000 שקל, הוא הולך ברחוב ו..

השטר נופל עמוק עמוק לתוך ערמה גדולה של גרוטאות. שמעון מתחיל במרץ לחפש,

מזיז את הזבל לפה ולשם ומחפש את הצ'ק שלו.. חיים הסכים לעזור לו לחפש, והם

מחפשים יחד... עד שלאחר כמה דק' לחיים כבר נמאס, אולי השטר לא פה? בא נחפש

במקום אחר.. אך ראובן לא מפסיק, להפך הוא ממשיך וממשיך לחפש עד

שהוא מוצא! אך... מה ההבדל? הרי שניהם רצו למצוא את הכסף!! ההבדל הוא –

שראובן ראה בעצמו שהשטר נפל לערמה של הזבל.. וחיים לא ראה את זה בעיניים

שלו, ולכן התייאש יותר מהר...

הרבי, הוא כמו ראובן, הרבי ראה בעצמו את הגאולה, ויודע שהיא בטוח נמצאת פה,

אך אנו, לא ראינו זאת, ולכן אנו צריכים להאמין לרבי באמת – באמת וכך יהיה לנו קל

יותר להמשיך לחפש – להאמין שהגאולה קרובה – קרובה!

המשל השלישי הוא.. הזריחה! ראיתם פעם זריחה? בתחילת הלילה – בערב מחשיך,

וכל הזמן מחשיך יותר ויותר ויותר.. ואז החושך הכי חזק הוא דווקא ברגע שלפני

הזריחה! אחרי החושך הכי גדול מגיע האור!

אולי נראה לנו שהגלות מאוד חשוכה עכשיו וקשה יותר מתמיד, דווקא זה מוכיח לנו

שעוד רגע ממש מגיעה הגאולה, אחרי החושך הכי קשה יבוא האור הכי גדול – האור

של הגאולה!

.. המשל הרביעי, כשתינוק צריך להיוולד, בתחילה זה אולי קצת כואב לאימא, אך הכי

כואב זה ברגע של הלידה, כשהתינוק נולד..

הגלות קשה, וזה אומר שהגאולה קרובה מאוד, חבלי לידה – חבלי משיח, כמו שהכי

קשה זה ממש כשהתינוק נולד, ככה גם זה הכי קשה ברגע שהגאולה ממש מגיעה